

riškim znanjem in metodami prikaza tvarine. Rezultat je zelo ugoden: poglobljena obravnavna snovi in večja nazornost podajanja. Kot poznavalec te literature si upam reči, da je Salmov priročnik prvi te vrste, ki je pri zasnovi učbenika o snežnih plazovih ubral ameriške prijeme. S tem je dal zgled tudi drugim piscem; ti so radi sledili in približali zahtevno snov marsikomu, ki bi ji sicer težko prišel do živega.

Pavle Šegula

društvene novice

In memoriam — Jože Gaberšek

25. februarja 1988 je prenehalo biti plemenito srce ljubitelja planin in zvestega oskrbnika doma na Resevni Jožeta Gaberška. Z 84 leti, ki bi jih dopolnil 12. marca letos, je postal planinski vzor za zdrav način življenja. Zadnjih 10 let mu

zdravje sicer ni dovoljevalo planinske aktivnosti, kajti srce in ožilje ni več prenašalo velikih obremenitev, zato pa je bil doma ves čas prijeten sogovornik in obujevalec lepih planinskih doživetij.

Jože je bil za Šentjurčane simbol planinstva, saj je bil nepogrešljiv vodnik mladih in 20 let za številne obiskovalce Resevne in popotnike savinjske krožne poti nepozaben oskrbnik doma na Resevni. Tako se je zapisal v spomin kot graditelj palač ljubezni do narave, planin in domovine ter mostov prijateljstva in tovarištva med vsemi ljudmi in generacijami.

S planinstvom se je spoznal šele v zrelih letih, pa zato toliko bolj temeljito in predano. Leta 1937 se je kot Teherčan vpisal v turistovski klub Škala v Celju in si tu nabral planinske in alpinistične izkušnje. Ko ga je leta 1942 življenje pripeljalo v Šentjur pod Resevno, je planinstvu ostal še naprej zvest. Leta 1951 so Šentjurčani ustanovili Planinsko društvo z dejavnostmi na Resevni. Jože ki je postal vedno bolj Šentjurčan, se jim je kmalu pridružil kot odbornik in nato leta 1957 postal predsednik Planinskega društva in to ostal celih 20 let. Kmalu je dal pobudo, da bi na Resevni, ki jo je vedno bolj ljubil, zgradili planinski dom. Šentjurčani so to pobudo sprejeli in z udarniškim delom dom zgradili 1961. leta. Tako je postal Jože spoštovan in cenjen oskrbnik Resevne. Od takrat je bila njegova največja skrb dom na Resevni in izletništvo.

Na tradicionalnih izletih za mlade in odrasle na Veliko Kozje, Kopitnik, Golico, Strahinščico, Triglav, na katerem je bil okrog štiridesetkrat, in po transverzaln poti je mladino navduševal za planinstvo, jo vabil na Resevno ter spodbujal za udarniško delo pri domu. Dom je tako pod njegovim vodstvom dobi tekočo vodo, elektriko, urejene sobe in imel vedno boljše opremljen gostinski del. Vsako srečanje z njim v Šentjurju ali kje drugje je bilo vabilo na Resevno ali izlet.

V zahvalo za planinsko delo in PD so ga leta 1977 izvolili za častnega predsednika, že prej pa je dobil zlati častni znak PZS in PZJ, najvišja odlikovanja planinske organizacije, od Občinske skupnosti Šentjur pa je prejel občinsko nagrado »18. avgust« in priznanje Telesnokulturne skupnosti.

Franc Zabukošek

Turistični nagelj komisiji za pota

Posebna komisija, sestavljena iz turističnih delavcev in novinarjev, ki deluje v okviru ljubljanske televizije, je že lani podelila Komisiji za pota pri Planinski zvezi Slovenije turistični nagelj, ki so ga predstavniki komisije za pota prejeli na slavnostni podelitvi v prostorih Pivovarne Laško v Laškem. Na podelitvi je predsednica komisije za podeljevanje turističnih nageljnov in než, sekretarka Turistične zveze Slovenije mag. Danica Zorko, poudarila, kako veliko nalogo je komisija za pota opravila pri vzdrževanju slovenskih planinskih potov; s turističnim nageljnem je bilo izraženo priznanje celotni markacijski mreži in vsem odsekom za pota, ki so zadnja leta posodabljali in obnavljali predvsem visokogorske poti in varovala na njih.

Z. P.

Planinci na Piku komunizma

Planinsko društvo SCT iz Ljubljane je bilo ustanovljeno 14. februarja 1978 v strojnih obratih gradbenega podjetja Tehnika na Kajuhovi 35. To je bilo 147. društvo Planinske zveze Slovenije. Ustanovilo ga je 22 članov. Naslednja leta se je društvo člansko in kadrovsko širilo in krepilo, največjo pozornost pa je posvečalo osnovni dejavnosti — hoji po gorah, domačih in tujih. Leta 1983 je bilo v tem društvu najživahnejše, saj je peterica planinskih in dvojica mladinskih vodnikov s spremeljavalci popeljala v gore kar 790 planincev.

Prelomno leto za PD SCT je bilo 1986, ko so se odločili povzpeti na 7495 metrov visok Pik komunizma. Lani, pred deset-